

Bilag til bet. o. forsl. t. finanslov for 1969-70.

fejlagtig. Endvidere vil det forhold, at direktøren for instituttet for levnedsmiddeltoksikologi og afdelingsforstanderne på centrallaboratoriet for levnedsmiddeltkontrol er i nøje kontakt med mere eller mindre beslægtede institutioner her i landet samt på nordisk og internationalt plan, borge for en hensigtsmæssig arbejdsdeling og ønskeligt samarbejde.

3. Ad § 13. Sygehuse m. v.:

Under henvisning til lyntogskatastrofen ved Odense beder man ministeren redegøre for, hvilke erfaringer man ved denne lejlighed har indvundet med hensyn til nødvendigheden af et katastrofeværn og med hensyn til dettes opbygning. Hvor langt er man fremme med opbygningen af sådanne katastrofeværn, og er der skabt mønstre herfor, som er anvendelige over hele landet?

Svar:

Ved lyntogskatastrofen ved Odense den 10. august 1967 blev redningskorpset alarmeret af folk, der tilfældigvis så kollisionen. Første ambulance kom til ulykkestedet 3-4 minutter efter ulykken. Snart efter mødte brandvæsenet med flere slukningstog og katastrofemateriel. Fra Falck-Zonen indløb meddelelse til skadestuen på Odense amts og bys sygehus. Skadestuen tilkaldte disponible læger fra de medicinske, kirurgiske og anæstesiologiske afdelinger.

På minutter efter den første meddelelse til skadestuen bad man fra ulykkestedet via ambulanceradio om at få lægelig bistand på stedet. 5 læger tog herefter i hyrevogne sammen med 4-5 sygeplejersker. Læger og sygeplejersker ankom til ulykkestedet 10-15 minutter efter, at ulykken var sket.

Civilforsvaret ankom ca. 1 time efter ulykken. Blandt civilforsvarets opgaver var etableringen af nødtrapper på jernbanedæmningen, som hurtigt var blevet næsten ufarbar på grund af et usædvanlig kraftigt regnvejr.

På sygehuset blev der i de følgende timer indbragt i alt 47 personer, heraf 11 døde. 7 kunne hjemsendes efter behandling, medens 29 blev indlagt.

Indsatsen fra de assisterende myndigheder m. v. forløb tilfredsstillende. Der opstod ikke nævneværdige vanskeligheder med at koordinere indsatsen, men de ved katastrofen indhøstede erfaringer har imidlertid bestyrket den opfattelse, at det er betryggende også i fredstid at have et fuldt udbygget og planlagt katastrofeberedskab.

Indenrigsministeriet har da også den 1. november 1968 godkendt, at der etableres et fredsmæssigt katastrofeberedskab i overensstemmelse med retningslinjer udarbejdet af civilforsvarsstyrelsen.

Efter disse retningslinjer skal der i civilforsvarsområder med mere end 20.000 indbyggere opstilles et fredsmæssigt katastrofeberedskab med frivilligt personel og med det materiel, som er anskaffet fortrinsvis med henblik på en krigssituation. I mindre civilforsvarsområder kan et tilsvarende beredskab etableres på frivillig basis. I retningslinjerne er der nærmere redegjort for, på hvilken måde de myndigheder og institutioner, der deltager i retningsarbejdet, skal samarbejde.

Sundhedsstyrelsen har ved opbygningen af sygehusberedskabet, som planlægges med henblik på en eventuel krigssituation, draget omsorg for, at katastrofeplanerne for sygehusene kan anvendes ved katastrofer i fredstid.

Sundhedsstyrelsen har anmodet samtlige sygehuse om at udarbejde beredskabsplaner, der også kan anvendes ved katastrofer i fredstid. Det var efter en sådan plan, der blev arbejdet på Odense amts og bys sygehus efter lyntogskatastrofen.

Både i civilforsvarsstyrelsen og sundhedsstyrelsen arbejdes der fortsat på en udbygning og forbedring af mulighederne for at yde bistand ved katastrofer.

Der vedlægges et eksemplar af de af civilforsvarsstyrelsen udarbejdede retningslinjer for opstillingen af et fredsmæssigt katastrofeberedskab samt en genpart af indenrigsministeriets skrivelse af 1. november 1968, hvori dette katastrofeberedskab blev godkendt.*)

*) De nævnte bilag er ikke optrykt her.